

ingen, heller ikke udlægsmodtageren, for restskat-ten, jf. herved hovedreglen i dødsboskiftelovens § 19, stk. 2.

Hvis skatteansættelsen derimod viser, at afdøde har betalt for meget i skat, foreslås det i 2. pkt., at det offentliges tilbagebetalingspligt afhænger af, hvorvidt tilbagebetalingen er forfaldet til udbetaling før eller efter dødsfaldet. Hvis tilbagebetalingen er forfaldet, skal beløbet udbetales til skifteretten. Beløbet indgår da i boudlægget. Hvis tilbagebetalingen ikke er forfaldet, udbetales den ikke.

Forslaget er i det hele i overensstemmelse med gældende praksis, der således her foreslås lovfæstet.

Det foreslås endvidere i 1. pkt., at der ikke kan foretages afsluttende skatteansættelse af afdødes indkomst i mellemprioden. Det sker ud fra den betragtning, at de forudbetalte skatter i almindelighed dækker skattekravet, at ingen hæfter for en eventuel restskat, og at udbetaling af en eventuel overskydende skat ville sinke skifterettens afgørelse af, hvorvidt boudlæg er muligt.

Til § 78

Bestemmelsen vedrører tilfælde, hvor afdøde var gift ved dødsfaldet, uden at der forelå separation. Anvendelsen af reglerne forudsætter endvidere, at afdøde var samlevende med ægtefællen. For så vidt angår indkomståret forud for dødsfaldet kræves samliv ved dette indkomstårs udløb, jf. stk. 1. For så vidt angår mellemprioden kræves samliv ved dødsfaldet, jf. stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1*, at der, hvis afdøde samlevede med en ægtefælle ved udgangen af det seneste indkomstår forud for dødsfaldet, skal foretages skatteansættelse af afdøde for dette år. Dette skyldes hensynet til ægtefællens skatteansættelse i det pågældende år, idet de to skatteansættelser er forbundne. Derimod hæfter den efterlevende ægtefælle ikke for eventuelle skattekrav mod afdøde, hvadenten de er opgjort eller forfaldne før eller efter dødsfaldet. Dette følger allerede af hovedreglen i dødsboskiftelovens § 19, stk. 2, men foreslås tillige lovfæstet her. Det er uden betydning, om boudlægget er sket til den efterlevende ægtefælle eller til andre.

Af hensyn til skatteansættelsen af den efterlevende ægtefælle vil det være hensigtsmæssigt, hvis den efterlevende ægtefælle indleverer selvangivelse for afdøde i de tilfælde, hvor selvangivelse ikke allerede er indleveret inden dødsfaldet. Den efterlevende ægtefælle er imidlertid ikke forpligtet hertil. Skattekontrollovens § 5, stk. 1 og 2, om fremtvingelse af selvangivelse finder således ikke anvendelse. Indgiver den efterlevende ægtefælle ikke selvangivelse for afdøde,

foretages der i stedet skønsmæssig ansættelse, idet skattekontrollovens § 5, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Endvidere foreslås det, at afdødes eventuelle overskydende skat, der ikke er forfalden ved dødsfaldet, udbetales til den efterlevende ægtefælle uden om boet. Om begrundelsen herfor henvises til bemærkningerne til § 64, stk. 4, der indeholder en parallel regel. Hvis skatten er forfalden forud for dødsfaldet, skal den derimod udbetales til skifteretten og indgår da i boudlægget.

Det er ikke en betingelse for at udbetale overskydende skat til den efterlevende ægtefælle, at boudlægget er sket til denne.

Det foreslås, at reglen om, at udbetaling til den efterlevende ægtefælle skal ske uden om boet, også skal gælde, hvis ægtefællerne anvendte et indkomstår, der afveg fra kalenderåret, og at den i så fald også skal anvendes på overskydende skat vedrørende kalenderåret forud for det kalenderår, hvori dødsfaldet skete.

Bestemmelsens 1. og 2. pkt. svarer til den under det nuværende regelsæt gældende praksis, der således foreslås lovfæstet. 3. pkt. er som nævnt ovenfor alene indsat af hensyn til overskueligheden. For så vidt angår 4. pkt. er der tale om en videreførelse af kildeskattelovens § 14, stk. 9, 3. pkt., mens 5. pkt. er en videreførelse af kildeskattelovens § 106.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskatningsforholdene for mellemprioden grundlæggende reguleres på samme måde som ved skattefritagne dødsboer, jf. henvisningen til §§ 7-18. Det vil sige, at udgangspunktet, jf. § 12, er, at betalte foreløbige skatter anses for at dække skattekravene vedrørende mellemprioden. Afsluttende skatteansættelse vedrørende mellemprioden kan kun kræves af en efterlevende ægtefælle, der samlevede med afdøde ved dødsfaldet. Et eventuelt beregnet skattetilsvaret efter § 15, stk. 2, kan ikke opkræves, fordi ingen, heller ikke den efterlevende ægtefælle, hæfter herfor. Derimod skal eventuel beregnet overskydende skat efter § 15, stk. 3, udbetales til den efterlevende ægtefælle uden om boet.

Til § 79

Bestemmelsen angår beskatningen af den efterlevende ægtefælle i dødsåret og i de efterfølgende indkomstår. Det slås i *stk. 1* grundlæggende fast, at beskatningen af den efterlevende ægtefælle ikke påvirkes af, at den anden ægtefælles bo er sluttet ved boudlæg.

Stk. 2 indeholder to særregler om beregningen af den efterlevende ægtefælles skat i dødsåret. På tilsvarende måde som ved de skiftede boer tildeles der